

det fremgaar, at det ikke er rigtigt, at det ligger i nogen enkelt Mands Haand at kunne styrte en Nation — altsaa heller ikke vort Folk og Fædreland — ud i Krig. Han henstillede til mig at skaffe mig rette vedkommendes Samtykke — tror jeg han antydede — til, at en saadan Grundlovsbestemmelse kunde vedtages. Jeg kan i den Anledning forsikre det ærede Medlem om, at den Dag, den høje Rigsdag har vedtaget en Ændring af den af det ærede Medlem antydede Beskaffenhed i Grundlovens § 18, vil Stadfæstelsen af en saadan Bestemmelse ikke møde nogen Hindring, men jeg tilføjer — og deri er jeg sikkert i Overensstemmelse med det ærede Medlem —, at der ikke foreligger nogen Grund til nu at bringe denne Sag frem til Afgørelse, da ingen af os nærer nogen Frygt for, at en Krig paa denne Maade skal blive erklæret for vort Vedkommende, og Sagen kan altsaa bero, indtil der er anden Anledning til at foretage Ændring i Grundloven.

Det ærede Medlem fra Færøerne (Samuelsen) spurgte mig om, hvorfor den afgaaede Amtmand paa Færøerne ikke havde faaet Lov til at lede den sidste Lagtingsamling. Jeg skal dertil sige, at den afgaaede Amtmand allerede forlængst havde søgt sin Afsked. Der var, efter at han havde søgt sin Afsked, foregaaet Valg til Lagtinget, som havde forrykket Lagtingets Sammensætning saaledes, at Amtmanden, der havde været en ivrig Partigænger i Lagtinget, nu saa sit Parti forvandlet fra et Flertal til et Mindretal, og det vilde have taget sig ud som noget af en Ondskab fra min Side, hvis jeg ved ikke at imødekomme hans Ønske om at komme bort fra Færøerne havde tvunget ham til at skulle sidde som Amtmand i Lagtinget overfor et Flertal, som var ham partimæssig fjendtligt stemt. Det kunde det ikke falde mig ind at gøre; jeg har gjort, hvad jeg kunde, netop for at bringe denne Sag saaledes i Orden, at det kunde undgaas.

Derefter fremførte det ærede Medlem fra Færøerne en lille Spøg overfor dette høje Ting, som jeg ikke rigtig forstaaer Hensigten med. Det ærede Medlem læste op af et færøsk Blad — han sagde, det var et Oppositionsblad — nogle Ord, som var ret rosende om den afgaaede Amtmand, og sagde saa: dette læser jeg op af et Oppositionsblad, som er Amtmanden fjendtligt, og dog roser det ham saaledes. Naar man faar fat paa Bladet — det var Færøya Tidende for 26. August —, ser man, at denne Artikel

er indsendt og underskrevet med Mærket „en Købmand“. Dertil kan man naturligvis sige: Ja, ja, men dette Oppositionsblad mod Amtmanden skildrer dog i en indsendt Artikel Amtmanden velvilligt og rosende. Det skal man imidlertid heller ikke blive staaende ved, thi naar man har læst Artiklen igennem, kommer man til en redaktionel Tilføjelse, hvori Bladet paa det bestemteste tager Afstand fra den Ros, som Indsenderen har ydet Amtmanden. Jeg synes, at det var meget spøgefuldt at servere denne indsendte Artikel for det høje Ting som en af Redaktionen ydet Ros over Amtmanden, og det blev gjort med en saa gennemført Alvor, at jeg er bange for, at det høje Tings Medlemmer herefter vil have Vanskelighed ved at se og forstaa, naar det ærede Medlem spørger og vil have dem til lidt Bedste, og naar han taler Alvor. Men en saadan Form for Spøg er ikke heldig, thi derved forvirres ganske Forholdet mellem det ærede Medlem og hans Kolleger her i Tinget.

Det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) talte om Jurisdiktionsforholdene i Rødby og udtalte Ønsket om, at visse Ændringer i de juridiske Forhold kom frem til samlet Overvejelse og ensartet Afgørelse, idet han sagde, at han havde hørt noget om, at der et enkelt Sted var Tale om at imødekomme et Ønske om en enkelt Forandring. Det er rigtigt, at jeg har overfor et æret Medlem stillet mig imødekommende; men det var under Forudsætning af, at denne enkelte Ændring skulde kunne gennemføres isoleret og ikke drage andre efter sig. Hvis man stiller sig paa det Standpunkt, at skal den ene Ændring foretages, skal ogsaa de andre foretages, maa man lade helt være med at røre ved den Sag. Den Ordning, man har truffet, er forsvarlig og god, og Klagerne derover maa, naar man tænker paa, at det er en helt ny Retsinddeling over hele Landet, siges at være ganske overordentlig faa; vi kan meget vel blive staaende ved denne Ordning. Dette maa jeg ogsaa sige til det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Gerud Jensen), som nu gentagende gør sig til Talsmand for en Ændring af Jurisdiktionsforholdene i Randers med dertil stødende Herreder. En saadan Ændring kan ogsaa kun foregaa gennem en Lovændring, og jeg maa tilføje, at hvis det var et almindeligt Ønske i Befolkningen derovre, vilde jeg ikke være uvillig til at optage det til velvillig Overvejelse; men jeg har det Indtryk, at det ærede Medlem